

1. נג'אח מבארק מוסא פרחאת
 2. מחמד אחמד יאסין מנאע
 3. "יש דין" – ארגון מתנדבים למען זכויות אדם
- על ידי ב"כ עוה"ד מיכאל ספרד ו/או שלומי זכריה
ו/או רוני פלי
- מרח' דוד חכמי 12, תל אביב יפו 6777812
טל': 03-5275273 ; פקס: 03-5275274-153

העותרים

נ ג ד

1. היועץ המשפטי לממשלה
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466701 ; פקס: 02-6467011

2. מר אברהם רואה
 3. מר פנחס ולרשטיין
- המשיבים 2-3 על-ידי ב"כ עו"ד אבי סגל
טל': 02-6258643 ; פקס: 02-6242769

המשיבים

תשובה משלימה מטעם המשיב 1

1. בהתאם להחלטת כב' השופטת חיות מיום 11.9.16, מתכבד המשיב 1 (להלן: **המשיב** או **המדינה**) להגיש תשובה משלימה מטעמו, כדלקמן.
2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי המשיב יורה על הגשת כתב אישום נגד המשיבים 2-3 בעבירות של הסגת גבול פלילית ובניה ללא היתר של מתקן לטיהור שפכים שנועד לטפל בשפכי היישוב עפרה.
3. בשל שביתה שהתנהלה בפרקליטות המדינה במועד שנקבע להגשת התגובה לעתירה, לא הגישה המדינה תגובה מקדמית לעתירה. לכן, ביום 10.3.15, הוצא צו על תנאי, כדלקמן:

"1. בהיעדר תגובה מצד המשיב 1, ניתן בזאת צו על-תנאי כמבוקש.
2. העתירה תיקבע לדיון בפני הרכב. תצהירי תשובה מטעם המשיב 1 יוגשו עד עשרה ימים לפני מועד הדיון שייקבע. המשיבים 2-3 רשאים להגיש את תגובתם לעתירה בתוך המועד האמור."

4. ביום 10.11.15 הוגש תצהיר תשובה מטעם המשיב. במסגרת תצהיר התשובה, הודיעה המדינה על החלטת היועץ המשפטי לממשלה דאז, לפיה נוכח מכלול נסיבות העניין, אין מקום להורות במקרה דנן על העמדה לדיון פלילי. המדינה טענה כי ההחלטה שנתקבלה היא החלטה סבירה, המשקללת נכונה את מכלול נסיבות המקרה, ועל כן אין עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בה.

5. בתום דיון שהתקיים ביום 13.1.16, ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד כדלקמן:

"לנוכח הטיעונים שנשמעו בדיון היום וכן לנוכח שתי הסוגיות שבהן נדרשת השלמה - האפשרות לחלופה של נקיטת הליך משמעותי נגד המשיבים 2 ו-3 בנסיבות העניין וכן האפשרות לחלופה של נקיטת סנקציה כספית-אישית נגד המשיבים 2 ו-3 - ניתנת למשיב 1 שהות בת 90 ימים להשלמת הנדרש וכן לשקילה נוספת של עמדתו בפרשה זו על רקע המכלול האמור. לאחר קבלת התשובה המשלימה יוכלו העותרים להגיב לאמור בה בתוך 20 ימים נוספים ועם קבלת ההשלמות כולן נחליט באשר להמשך הטיפול בעתירה."

6. בהתאם להחלטה, בחן היועץ המשפטי לממשלה הנוכחי את הדברים, ולאחר קיום התייעצויות עם כלל הגורמים הרלוונטיים, הגיע לכלל מסקנה, כי במקרה דנן יש מקום לפעול להגעה להסדר מותנה עם המשיבים 2-3, בהתאם להוראות סעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") (וראו גם: הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.3042 בעניין נוהל והנחיות להפעלת תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 - "הסדר מותנה"). נבהיר.

7. נציין, כי לאחר בחינת הסוגיה, נמצא כי נקיטת הליכים משמעותיים כלל אינה אפשרית, וזאת מאחר שהוראות חוק הרשויות המקומיות (משמעת) אינן חלות על ראשי רשויות, ובוודאי אינה רלוונטית ביחס למשיב 3 אשר אינו מכהן כראש המועצה האזורית בנימין מזה שנים; יתר על כן, גם נקיטה בהליכי חיוב אישי, נמצאה כאינה מתאימה בנסיבות המקרה דנן.

היועץ המשפטי לממשלה סבר – לאור הערות בית המשפט בדיון ולאחר שקילה נוספת של הדברים וקיום התייעצויות עם כלל הגורמים הרלוונטיים – כי נכון יהיה לבחון אפשרויות לנקיטת צעדים אחרים מצד רשויות אכיפת החוק, אשר ישקפו את הפסול בהתנהלות המשיבים 2-3 מחד, ויביאו בחשבון את נסיבותיו המיוחדות של המקרה מנגד. על כן ביקש היועץ המשפטי לממשלה לבחון אפשרות לנקוט בדרך של הסדר מותנה, בהתאם להוראות סעיף 67 לחסד"פ.

8. סעיף 67 לחסד"פ קובע כדלקמן:

"(א) ...
(ב) ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר (בסימן זה – הסדר), אם ראה כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור, בנסיבות המקרה.
(ג) ...

(ד) תובע רשאי לסגור תיק בהסדר בהתקיים שני אלה:

- (1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינו כולל מאסר בפועל;
- (2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (בסימן זה – חוק המרשם הפלילי), שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר.

9. במהלך התקופה האחרונה, כפי שדווח לבית המשפט הנכבד במסגרת בקשות שהוגשו מטעם המשיב, דנו הצדדים הרלוונטיים, היינו המדינה והמשיבים 2-3, והגיעו להסכמה ביחס להסדר מותנה שפרטיו יהיו כדלקמן:

- א. הודאת המשיבים 2-3 בטיטת כתב אישום בעבירה של מתן היתר שלא כדין.
- ב. חיוב המשיבים 2-3 בתשלום קנס כספי על סך 2,500 ₪ כל אחד.
- ג. התחייבות המשיב 2 לקביעת הנחיות, תוך פרק זמן של 6 חודשים, למניעת הישנותם של מקרים דומים בעתיד.

10. בהתאם למפורט בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה שהוזכרה לעיל, לאחר מילוי כל התנאים שפורטו בהסדר, תשונה עילת סגירת התיק לעילה של "סגירה בהסדר".

11. בשים לב לכלל נסיבות המקרה דנן, ובכלל האמור: החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה דאז לסגור את תיק החקירה, על נימוקיה, כפי שפורטו בהחלטה עצמה ובתצהיר התשובה; הערות בית המשפט הנכבד כפי שעלו במהלך הדיון שהתקיים ביום 13.1.16, והחלטת בית המשפט הנכבד בעקבות הדיון; נסיבות המקרה הפרטניות, כמפורט בתצהיר התשובה; המשיב סבור, כי ההסדר עליו הסכימו הצדדים מגלם איזון בין כלל האינטרסים הנוגעים להליך דנן. לפיכך סבור המשיב, כי יש להורות על דחיית העתירה בהעדר עילה להיענות לסעד המבוקש בה, קרי העמדתם לדין של המשיבים 2-3.

11. לפיכך, יבקש המשיב מבית המשפט הנכבד לבטל את הצו על תנאי שהוצא בהליך דנן, ולדחות את העתירה.

היום, י"ב אלול תשע"ו

15 ספטמבר 2016

יונתן ציון מוזס, עו"ד
סגן בפרקליטות המדינה

אבינעם סגל אלעד, עו"ד
סגן בכיר א' בפרקליטות המדינה